

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД**04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1 (044) 230-06-58****ПОСТАНОВА****ІМЕНЕМ УКРАЇНИ****18.09.2012****№ 5011-51/6481-2012****Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:**

головуючого: Яковлева М.Л.

суддів: Куксова В.В.

Майданевича А.Г.

при секретарі судового засідання - Подоляка Р.Ю.,

за участю представників сторін: згідно протоколу судового засідання від 18.09.2012 року по справі № 5011-51/6481-2012 (в матеріалах справи)

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго», м. Київ, на рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року (оформленого відповідно до [ст. 84 ГПК України](#) 30.07.2012 року) у справі № 5011-51/6481-2012 (суддя -Пригунова А.Б.)

за позовом Заступника прокурора міста Києва в інтересах держави в особі

Київської міської ради

до товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго»

про розірвання договору оренди та повернення земельної ділянки

В С Т А Н О В И В :

Заступник прокурора міста Києва звернувся до господарського суду міста Києва з позовом в інтересах держави в особі Київської міської ради до товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» про розірвання договору оренди земельної ділянки від 15.03.2005 року № 63-6-00227 укладеного між Київською міською радою та товариством з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» та повернення земельної ділянки площею 1,1935 га (кадастровий номер 8000000000:90:173:0004) вартістю 14 188 143 грн., що розташована на вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва.

Рішенням господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року позов задоволено. Розірвано

договір оренди земельної ділянки по вул. Свіглий, 3 у Дарницькому районі міста Києва, укладений між Київською міською радою та товариством з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» та зареєстрований у книзі записів державної реєстрації договорів 18.03.2005 року за № 63-6-00227. Зобов'язано товариство з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» повернути Київській міській раді земельну ділянку площею 1,1935 га (кадастровий номер 8000000000:90:173:0004) вартістю 14 188 143 грн. на вул. Свіглий, 3 у Дарницькому районі міста Києва. Стягнуто з товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» в доход Державного бюджету України судовий збір у розмірі 2 146,00 грн.

Не погоджуючись з рішенням місцевого суду, відповідач, товариство з обмеженою відповідальністю «УкрКарго», звернулось з апеляційною скаргою до Київського апеляційного господарського суду та просить рішення скасувати та прийняти нове, яким у задоволенні позову відмовити повністю.

Апеляційну скаргу скажник мотивує тим, що судом першої інстанції неповно з'ясовано обставини, що мають значення для справи та має місце невідповідність висновків, викладених у рішенні місцевого суду обставинам справи.

Відповідно до розпорядження В.о. Голови Київського апеляційного господарського суду від 30.08.2012 року сформовано для розгляду апеляційної скарги по справі № 5011-51/6481-2012 колегією суддів у складі головуючий суддя Яковлев М.Л., судді Куксов В.В. та Майданевич А.Г.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 30.08.2012 року по справі № 5011-51/6481-2012 апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго» прийнято до провадження і призначено перегляд рішення на 18.09.2012 року.

Заступником прокурора міста Києва та Київською міською радою на підставі [ст. 96 ГПК України](#) не надано суду заперечень на апеляційну скаргу.

Представник відповідача був присутнім в судовому засіданні та надав свої пояснення, якими підтримав доводи, що викладені в апеляційній скарзі та просив апеляційну скаргу задовольнити, а рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року скасувати та прийняти нове, яким у позові відмовити повністю.

Представники позивача та прокуратури в судовому засіданні надали свої пояснення та просили рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року залишити без змін, а апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго», м. Київ - без задоволення.

Заслухавши доповідь судді - доповідача, виступ представників сторін та прокуратури, перевіrivши матеріали справи, обговоривши доводи апеляційної скарги, проаналізувавши застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає, а рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року по справі № 5011-51/6481-2012 - залишається без змін, виходячи з наступного.

Згідно зі [ст. 99 ГПК України](#), в апеляційній інстанції справи переглядаються за правилами розгляду цих справ у першій інстанції з урахуванням особливостей, передбачених у [розділі XII ГПК України](#).

Слід зазначити, що відповідно [ст. 101 ГПК України](#), у процесі перегляду справи апеляційний

господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються, зокрема, [Цивільним кодексом України](#), [Земельним кодексом України](#), [Законом України «Про оренду землі»](#).

Згідно зі [статтею 13 Конституції України](#) земля є об'єктом права власності українського народу, від імені якого права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених [Конституцією України](#).

Пунктом 12 Перехідних положень [Земельного кодексу України](#) передбачено, що до розмежування земель державної та комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями в межах населених пунктів, крім земель, переданих у приватну власність, здійснюють відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів відповідні органи виконавчої влади.

[Статтею 9 Земельного кодексу України](#), з врахуванням пункту 12 Перехідних положень [Земельного кодексу України](#) передбачено, що надання земельних ділянок у користування на території міста Києва віднесено до компетенції Київської міської ради.

Відповідно до частини 1 [статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»](#) територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, а також пенсійні фонди, частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження.

Частиною 5 [статті 60 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 року](#) передбачено, що органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

Згідно з ч. 5 [ст. 16 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»](#) від імені та в інтересах територіальних громад права суб'єкта комунальної власності здійснюють відповідні ради.

[Статтею 116 Земельного кодексу України](#) передбачено, що громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень. Набуття права на землю громадянами та юридичними особами здійснюється шляхом передачі земельних ділянок у власність або надання їх у користування.

[Статтею 3 Земельного кодексу України](#) передбачено, що земельні відносини регулюються

[Конституцією України](#), [Земельним Кодексом](#), а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Згідно з п. 34 ч. 1 [ст. 26 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»](#) вирішення відповідно до Закону питань регулювання земельних відносин є виключною компетенцією пленарних засідань сільських, селищних, міських рад. Рішення ради приймається на її пленарному засіданні у порядку, передбаченому [ст. 59 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»](#).

Приписами [ст. 42 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»](#) передбачено, що міський голова укладає договори від імені територіальної громади та на підставі відповідних рішень Київської міської ради.

Як вбачається з матеріалів справи, 15.07.2004 року Київською міською радою прийнято рішення № 419/1829 "Про надання і вилучення земельних ділянок та припинення права користування землею". Пунктом 58 якого затверджено проект відведення земельної ділянки товариству з обмеженою відповідальністю «Укркарго» для будівництва, експлуатації та обслуговування комплексу по технічному обслуговуванню автомобілів по вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва та вирішено передати товариству з обмеженою відповідальністю «Укркарго» земельну ділянку площею 1,19 га за рахунок земель запасу промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення в довгострокову оренду на 15 років (а.с. 24-26, т. 1).

Згідно частини 2 [ст. 181 ГК України](#) проект договору може бути запропонований будь-якою з сторін. У разі, якщо проект договору викладено як єдиний документ, він надається другій стороні у двох примірниках.

Сторона, яка одержала проект договору, у разі згоди з його умовами оформляє договір відповідно до вимог частини першої цієї статті і повертає один примірник договору другій стороні або надсилає відповідь на лист, факсограму тощо у двадцятиденний строк після одержання договору (ч. 3 [ст. 181 ГК України](#)).

Поняття договору оренди землі, вимоги до його форми та умови договору оренди землі визначено у [розділі I Закону України «Про оренду землі»](#).

Типова форми договору затверджуються постановою Кабінету Міністрів України.

[Стаття 15 Закону України «Про оренду землі»](#) визначає істотні умовами договору оренди землі. За її приписами до істотних умов належить: об'єкт оренди (місце розташування та розмір земельної ділянки), строк дії договору, орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, форм платежу, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату, умови використання та цільове призначення земельної ділянки, яка передається в оренду, умови збереження стану об'єкта оренди, умови і строки передачі земельної ділянки орендарю та повернення її орендодавцеві, існуючі обмеження (обтяження) щодо використання земельної ділянки, визначення сторони, яка несе ризик випадкового пошкодження або знищення об'єкта оренди чи його частини та відповідальність сторін, умови передачі у заставу та внесення до статутного фонду права оренди земельної ділянки.

За згодою сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися і інші умови. Частиною 2 наведеної норми встановлено, що відсутність у договорі оренди землі однієї з істотних умов, передбачених цією статтею, а також порушення вимог статей [4 - 6](#), [11](#), [17](#), [19 Закону України](#)

[«Про оренду землі»](#) є підставою для відмови в державній реєстрації договору оренди, а також для визнання договору недійсним відповідно до закону.

Крім того, за приписами [статті 15 зазначеного Закону](#) невід'ємною частиною договору оренди землі є: план або схема земельної ділянки, яка передається в оренду, кадастровий план земельної ділянки з відображенням обмежень (обтяжень) у її використанні та встановлених земельних сервітутів, акт визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), акт приймання-передачі об'єкта оренди, проект відведення земельної ділянки у разі його розроблення згідно із законом.

15.03.2005 року між товариством з обмеженою відповідальністю «Укркарго» та Київською міською радою укладено договір оренди земельної ділянки, за умовами якого, позивач, на підставі рішення Київської міської ради від 15.07.2004 року № 419/1829, зобов'язався за актом приймання-передачі передати, а відповідач - прийняти в оренду (строкове платне користування) земельну ділянку площею 1, 19 га (кадастровий номер 8000000000:90:173:0004), яка розташована на по вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва для будівництва, експлуатації та обслуговування комплексу по технічному обслуговуванню автомобілів строком на 15 років (а.с. 15-21, т. 1).

Розділом 5 договору встановлено, що на земельній ділянці не дозволяється діяльність, не пов'язана з цільовим призначенням земельної ділянки. Зміна цільового призначення земельної ділянки можлива лише в разі прийняття Київською міською радою рішення про затвердження проекту відведення земельної ділянки у зв'язку зі зміною цільового призначення земельної ділянки та внесення відповідних змін до договору.

Передача земельної ділянки здійснюється за актом приймання-передачі в день державної реєстрації договору, та право на оренду виникає після державної реєстрації договору (п.п. 6.1., 6.2. договору).

У п. 8.1 договору зазначено, що орендар, має право вимагати від відповідача використання земельної ділянки за цільовим призначенням згідно з договором, а до обов'язків відповідача віднесено, зокрема, використання земельної ділянки відповідно до її цільового призначення (п. 8.4. договору).

З п. 11.5. договору вбачається, що він може бути достроково розірваний у разі невиконання або не належного виконання відповідачем обов'язків, визначених у п.п. 5.1. та 8.4. договору.

За приписами [статті 14 Закону України «Про оренду землі»](#) договір оренди землі укладається у письмовій формі та за бажанням однієї сторони може бути посвідчений нотаріально.

Як вбачається зазначений договір посвідчено нотаріусом Київського міського нотаріального округу Щербаковим В.З. 15.03.2005 року, який зареєстровано в реєстрі за № 168 та 15.03.2005 року договір зареєстровано Головним управлінням земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради за № 63-6-00227.

Під час перевірки Головним управлінням земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) дотримання товариством з обмеженою відповідальністю «Укркарго» вимог земельного законодавства, за результатами якої складено акт № 770/02 (29-30, т. 1), у якому зазначається, що на земельній ділянці площею 1,19 га (кадастровий номер 8000000000:90:173:0004), яка розташована на по вул. Світлій, 3 у

Дарницькому районі міста Києва, переданій товариству з обмеженою відповідальністю «Укркарго» в оренду для будівництва, експлуатації та обслуговування комплексу по технічному обслуговуванню автомобілів, проводяться будівельні роботи, а саме: влаштування основи підпірної стіни, розміщена будівельна техніка, тимчасова споруда для охорони, напівзруйнована будівля; земельна ділянка огорожена парканом та охороняється.

Згідно зі [ст. 1 Закону України "Про оренду землі"](#) оренда землі - це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності.

[Статтю 15 Закону України "Про оренду землі"](#) до істотних умов договору оренди землі віднесено, зокрема, умови використання та цільове призначення земельної ділянки, яка передається в оренду.

Положеннями [ст. 24 Закону України "Про оренду землі"](#) встановлено право орендодавця вимагати від орендаря використання земельної ділянки за цільовим призначенням згідно з договором оренди.

Як зазначається у [ст. 25 Закону України "Про оренду землі"](#) орендар земельної ділянки зобов'язаний приступати до використання земельної ділянки в строки, встановлені договором оренди землі, зареєстрованим в установленому законом порядку.

Оскільки, земельна ділянка по вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва рішенням Київської міської ради від 15.07.2004 р. № 419/1829 передана відповідачу для будівництва, експлуатації та обслуговування комплексу по технічному обслуговуванню автомобілів, а як вбачається з матеріалів справи комунальною організацією «Інститут генерального плану міста Києва» за замовленням товариства з обмеженою відповідальністю «Укркарго» було здійснено містобудівний розрахунок будівництва комплексу житлових будинків з вбудовано-прибудованими приміщеннями та підземними автостоянками по вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва за реєстраційним № 12/133-14Р (а.с. 231-256, т. 1), що суперечить рішенню Київської міської ради та договору оренди земельної ділянки, то у відповідності до [ст. 31 Закону України "Про оренду землі"](#) договір оренди землі може бути розірваний за згодою сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірваний за рішенням суду в порядку, встановленому законом. Розірвання договору оренди землі в односторонньому порядку не допускається, якщо інше не передбачено законом або цим договором.

Згідно з положеннями [ст. 32 Закону України "Про оренду землі"](#) на вимогу однієї із сторін договір оренди землі може бути достроково розірваний за рішенням суду в разі невиконання сторонами обов'язків, передбачених статтями [24](#) і [25](#) цього [Закону](#) та умовами договору, а також на підставах, визначених [Земельним кодексом України](#) та іншими законами України.

Згідно з ч. [ст. 180 Господарського кодексу України](#) зміст господарського договору становлять умови договору, визначені угодою його сторін, спрямованою на встановлення, зміну або припинення господарських зобов'язань, як погоджені сторонами, так і ті, що приймаються ними як обов'язкові умови договору відповідно до законодавства.

З огляду на зазначене, колегія суддів приходить до висновку, щодо обґрунтованості позовних вимог в частині розірвання договору оренди земельної ділянки.

Щодо твердження відповідача стосовно того, що спірна земельна ділянка за цільовим

призначенням відноситься до земель житлової та громадської забудови і використовується в межах зазначеної категорії, в той час як товариство з обмеженою відповідальністю «Укркарго» наразі займається питанням приведення у відповідність функціонального призначення земельної ділянки на вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва та внесення змін до договору оренди, колегією суддів не береться до уваги з огляду на наступне.

Приписи ст. ст. [13](#), [41 Конституції України](#) визначають, що від імені Українського народу права власності здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених [Конституцією](#) і усі суб'єкти права власності рівні перед законом. Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю.

[Статтями 142 - 145 Конституції України](#) передбачено, що до матеріальної основи органів місцевого самоврядування, крім інших об'єктів, належить земля, управління якою здійснюють територіальної громади через органи самоврядування в межах їх повноважень шляхом прийняття рішень. Права органів самоврядування захищаються у судовому порядку.

Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування шляхом укладення договору оренди земельної ділянки.

Відповідно до п. 34 ст. [26](#), п. 2 ст. [77 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»](#) питання надання земельної ділянки в оренду вирішується на пленарному засіданні ради - сесії, а спори про поновлення порушених прав юридичних і фізичних осіб, що виникають в результаті рішень, дій чи бездіяльності органів або посадових осіб місцевого самоврядування, вирішуються в судовому порядку.

Оскільки, і в рішенні ради і в договорі оренди зазначено цільове використання зазначеної ділянки, та передбачений спосіб його зміни, однак відповідачем ні до суду першої інстанції ні до суду апеляційної інстанції не надано доказів зміни цільового призначення орендованої земельної ділянки, а саме не надано рішення Київської міської ради про зміну цільового призначення земельної ділянки по вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста Києва, переданої товариству з обмеженою відповідальністю «Укркарго», та/або внесення змін до договору оренди земельної ділянки від 15.03.2005 р, то його твердження не беруться до уваги як такі що суперечать чинному законодавству.

Пунктом «г» [ст. 141 земельного кодексу України](#) передбачено, що підставою для припинення права користування (оренди) земельною ділянкою є, в тому числі, використання земельної ділянки не за цільовим призначенням.

Оскільки, відповідачем допущено порушення умов використання переданої йому земельної ділянки за договором оренди земельної ділянки від 15.03.2005 року, що нормами [Закону України "Про оренду землі"](#) віднесено до істотних умов договору оренди землі, з огляду на те, що відповідачем не доведено суду відсутності його вини у порушенні зобов'язань, обумовлених вищевказаним договором, приймаючи до уваги, що таке порушення є підставою для розірвання договору, то колегія суддів приходять до висновку, що суд першої інстанції дійшов вірного висновку про обґрунтованість вимог прокурора в частині розірвання договору.

У зв'язку з розірванням договору оренди, колегія суддів вважає, що позовні вимоги в частині зобов'язання відповідача повернути позивачу земельну ділянку площею 1,1935 га (кадастровий номер 8000000000:90:173:0004), що розташована на вул. Світлій, 3 у Дарницькому районі міста

Києва обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Зазначене також вбачається з [ст. 34 Закону України "Про оренду землі"](#) в якій зазначено, що у разі припинення або розірвання договору оренди землі орендар зобов'язаний повернути орендодавцеві земельну ділянку на умовах, визначених договором. Орендар не має права утримувати земельну ділянку для задоволення своїх вимог до орендодавця.

Крім того, відповідно до п. 11.8 договору у разі його припинення або розірвання відповідач зобов'язаний повернути орендодавцеві земельну ділянку на умовах, визначених договором.

Колегія суддів вважає за необхідне зазначити, що прийняття рішення про надання в оренду земельної ділянки із земель державної та комунальної власності є не обов'язком органів державної влади чи місцевого самоврядування, а їхнім правом, тобто це прояв вільного волевиявлення власника щодо реалізації свого права на розпорядження своїм майном, яке гарантується законом та впливає з принципу диспозитивності при укладенні господарських договорів.

Таким чином, з аналізу вказаних норм, які регулюють земельні правовідносини, вбачається, що громадяни та юридичні особи набувають права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, прийнятого за результатами розгляду заяви (клопотання) особи, яка бажає отримати земельну ділянку в оренду, поданої відповідно до [ст. 16 Закону України «Про оренду землі»](#) шляхом укладення відповідного договору, або за результатами аукціону, тож орендар повинен виконувати договір у такому порядку у якому це передбачено цим же договором та чинним законодавством України.

Що стосується посилання відповідача на [Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.02.2012 року № 56-р](#), то воно не береться до уваги, оскільки в ньому чітко зазначено ділянку щодо якої змінено її цільове призначення.

Інші доводи апеляційної скарги внаслідок їх безпідставності та необґрунтованості не можуть бути підставою для скасування рішення місцевого суду.

За правилами [ст. 4-7 ГПК України](#), судові рішення приймається колегіально за результатами обговорення усіх обставин справи.

Відповідно до [ст. 33 Господарського процесуального кодексу України](#), кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень та подати до суду відповідні докази.

Як встановлено [ст. 43 ГПК України](#), господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Згідно [постанови Пленуму Верховного суду України від 18.12.2009 року № 14 «Про судові рішення у цивільній справі»](#), рішення є законним тоді, коли суд, виконавши всі вимоги цивільного судочинства, вирішив справу згідно з нормами матеріального права, що підлягають застосуванню до даних правовідносин, а також правильно витлумачив ці норми. Обґрунтованим визнається рішення, ухвалене на основі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених доказами, які були досліджені в судовому засіданні і які відповідають вимогам закону про їх належність та

допустимість, або обставин, що не підлягають доказуванню, а також якщо рішення містить вичерпні висновки суду, що відповідають встановленим на підставі достовірних доказів обставинам, які мають значення для вирішення справи.

Виходячи з викладеного вище, колегія суддів Київського апеляційного господарського суду дійшла висновку, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає, а рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року у справі № 5011-51/6481-2012 - залишається без змін.

З огляду на вищезазначене, керуючись ст. ст. [4-7](#), [33](#), [43](#), [99](#), [101-103](#), [105 ГПК України](#), Київський апеляційний господарський суд,

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю «УкрКарго», м. Київ на рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року у справі № 5011-51/6481-2012 залишити без задоволення.

2. Рішення господарського суду міста Києва від 25.07.2012 року у справі № 5011-51/6481-2012 залишити без змін.

3. Матеріали справи № 5011-51/6481-2012 повернути до господарського суду міста Києва.

Постанову Київського апеляційного господарського суду може бути оскаржено до Вищого господарського суду України у порядку, передбаченому [ст. 107 ГПК України](#).

Постанова Київського апеляційного господарського суду за наслідками перегляду відповідно до [ст. 105 ГПК України](#) набирає законної сили з дня її прийняття.

Головуючий суддя

Яковлєв М.Л.

Судді

Куксов В.В.

Майданевич А.Г.